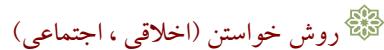

بسم الله الرحمن الرحيم

حكمت : ٦٦

وَقَالَ [عَلَيْهِ السَّلَامُ] فَوْتُ الْحَاجَةِ أَهْوَنُ مِنْ طَلَبِهَا إِلَى غَيْرِ أَهْلِهَا .

و درود خدا بر او ، فرمود : از دست دادن حاجت بهتر از درخواست کردن از نااهل است.

حكمت : ٦٧

وَقَالَ [عَلَيْهِ السَّلَامُ] لَا تَسْتَحِي مِنْ إِعْطَاءِ الْقَلِيلِ فَإِنَّ الْحِرْمَانَ أَقْلَلُ مِنْهُ .

و درود خدا بر او ، فرمود : از بخشش اندک شرم مدار که محروم کردن ، از آن کمتر است.

حكمت : ٦٨

وَقَالَ [عَلَيْهِ السَّلَامُ] الْعَفَافُ زِينَةُ الْفَقْرِ وَالسُّكْرُ زِينَةُ الْغَنِيِّ .

و درود خدا بر او ، فرمود : عفت ورزیدن زینت فقر ، و شکر گزاری زینت بی نیازی است.

حكمت : ٦٩

وَقَالَ [عَلَيْهِ السَّلَامُ] إِذَا لَمْ يَكُنْ مَا تُرِيدُ فَلَا تُبْلِ مَا كُنْتَ .

و درود خدا بر او، فرمود : اگر به آن چه که می خواستی نرسیدی ، از آنچه هستی نگران مباش.

حكمت : ٧٠

روانشناسی جاہل (اخلاقی ، علمی)

وَقَالَ [عَلَيْهِ السَّلَامُ] لَا تَرَى الْجَاهِلَ إِلَّا مُفْرِطًا أَوْ مُفْرِّطًا .

و درود خدا بر او ، فرمود : نادان را یا تُندر و یا کُند رو می بینی.

حکمت : ۷۱

نشانه کمال عقل (اخلاقی)

وَقَالَ [عَلَيْهِ السَّلَامُ] إِذَا تَمَّ الْعَقْلُ نَقَصَ الْكَلَامُ .

و درود خدا بر او ، فرمود : چون عقل کامل گردد ، سخن اندک شود .

حکمت : ۷۲

رابطه دنيا و انسان (اخلاقی، علمی)

وَقَالَ [عَلَيْهِ السَّلَامُ] الدَّهْرُ يُخْلِقُ الْأَبْدَانَ وَيُجَدِّدُ الْآمَالَ وَيُقْرِبُ الْمَيَّتَةَ وَيُبَايِعُ الْأُمَّيَّةَ مَنْ ظَفَرَ بِهِ نَصِيبٌ وَمَنْ فَاتَهُ تَعِبٌ .

و درود خدا بر او ، فرمود : دنيا بدن ها را فرسوده و آرزوها را تازه می کند ، مرگ را نزديک و خواسته ها را دور و دراز می سازد ، کسی که به آن دست یافت خسته می شود ، و آن که به دنيا نرسید رنج می برد.

حکمت : ۷۳

ضرورت خودسازی رهبران و مدیران (اخلاقی ، تربیتی ، مدیریتی)

وَقَالَ [عَلَيْهِ السَّلَامُ] مَنْ نَصَبَ نَفْسَهُ لِلنَّاسِ إِمَاماً فَلَيَبْدأْ بِتَعْلِيمِ نَفْسِهِ قَبْلَ تَعْلِيمِ غَيْرِهِ وَلَيُكُنْ تَأْدِيبُهُ بِسِيرَتِهِ قَبْلَ تَأْوِيهِ بِلْسَانِهِ وَمُعْلِمُ نَفْسِهِ وَمُؤَدِّبُهَا أَحَقُّ بِالْإِجْلَالِ مِنْ مُعْلِمِ النَّاسِ وَمُؤَدِّبِهِمْ .

و درود خدا بر او ، فرمود : کسی که خود را رهبر مردم قرار داد ، باید پیش از آن که به تعلیم دیگران پردازد ، خود را بسازد ، و پیش از آن که به گفتار تربیت کند ، با کردار تعلیم دهد ، زیرا آن کس که خود را تعلیم دهد و ادب کند سزاوار تر به تعظیم است از آن که دیگری را تعلیم دهد و ادب بیاموزد .

حکمت : ۷۴

 ضرورت یاد مرگ (اخلاقی)

وَقَالَ [عَلِيهِ السَّلَامُ] نَفْسُ الْمَرْءِ خُطَاهُ إِلَى أَجَلِهِ .

و درود خدا بر او ، فرمود : انسان با نفسي که می کشد ، قدمی به سوی مرگ می رود .

حکمت : ۷۵ ●

 توجه به فناپذیری دنیا (اخلاقی)

وَقَالَ [عَلِيهِ السَّلَامُ] كُلُّ مَعْدُودٍ مُنْقَضٍ وَ كُلُّ مُتَوَقَّعٍ آتٍ .

و درود خدا بر او ، فرمود : هر چیز که شمردنی است پایان می پذیرد ، و هر چه را که انتظار می کشیدی ، خواهد رسید .

حکمت : ۷۶ ●

 روش تحلیل رویدادها (روش تجربی) (اخلاقی ، علمی ، سیاسی)

وَقَالَ [عَلِيهِ السَّلَامُ] إِنَّ الْأُمُورَ إِذَا اشْتَبَهَتْ اعْتَبِرْ آخِرُهَا بِأَوْلَهَا .

و درود خدا بر او ، فرمود : حوادث اگر همانند یکدیگر بودند، آخرین را با آغازین مقایسه و ارزیابی می کنند.

حکمت : ۷۷ ●

 دنیا شناسی (امام و ترک دنیای حرام) (اخلاقی)

وَمِنْ خَبَرِ ضَرَارِ بْنِ حَمْزَةَ الضَّبَابِيِّ عِنْدَ دُخُولِهِ عَلَى مُعَاوِيَةَ وَ مَسَالِهِ لَهُ عَنْ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ عَ وَقَالَ فَأَشْهَدُ لَقَدْ رَأَيْتُهُ فِي بَعْضِ مَوَاقِفِهِ وَقَدْ أَرْخَى اللَّيْلُ سُدُولَهُ وَ هُوَ قَائِمٌ فِي مِحْرَابِهِ قَابِضٌ عَلَى لِحْيَتِهِ يَتَمَلَّمُ تَمَلَّمَ السَّلِيمِ وَ يَبْكِي بُكَاءَ الْحَزِينِ وَ يَقُولُ يَا دُنْيَا يَا دُنْيَا يَا دُنْيَا إِلَيْكَ عَنِّي أَبِي تَعَرَّضْتِ أَمْ إِلَى تَشَوَّقْتِ لَا حَانَ حِينِكِ هَيَّهَاتَ غُرْيِي لَا حاجَةَ لِي فِي كِ قَدْ طَلَقْتُكِ لَاثَا لَا رَجْعَةَ فِيهَا فَعَيْشُكِ قَصِيرٌ وَ خَطْرُكِ يَسِيرٌ وَ أَمْلُكِ حَقِيرٌ أَهِ مِنْ قِلَّةِ الزَّادِ وَ طُولِ الطَّرِيقِ وَ بَعْدِ السَّفَرِ وَ عَظِيمِ الْمَوْرِدِ .

و درود خدا بر او ، فرمود : (ضرار بن ضمرة ضبابی از یاران امام به شام رفت بر معاویه وارد شد . معاویه از او خواست از حالات امام بگوید ، گفت علی [علیه السلام] را در حالی دیدم که شب ، پرده های خود را افکنده بود ، و او در

محراب ایستاده ، محسن را به دست گرفته ، چون مار گزیده ، به خود می پیچید ، و محزون می گریست و می گفت : ای دنیا !!! ای دنیای حرام ! از من دور شو ، آیا برای من خود نمایی می کنی ؟ یا شیفته من شده ای تا روزی در دل من جای گیری ؟ هرگز مبادا غیر مرا بفریب ، که مرا در تو هیچ نیازی نیست ، تو را سه طلاقه کرده ام ، تا بازگشتن نباشد ، دوران زندگانی تو کوتاه ، ارزش تو اندک و آرزوی تو پُست است . آه از تو شه اندک ، و درازی راه ، و دوری منزل ، و عظمت روز قیامت !

• حکمت : ۷۸

﴿شناخت جایگاه جبر و اختیار﴾ (اعتقادی)

وَ مِنْ كَلَامِ لَهُ [عَلَيْهِ السَّلَامُ] لِلسَّائِلِ الشَّامِيِّ لَمَّا سَأَلَهُ أَكَانَ مَسِيرُتَا إِلَى الشَّامِ بِقَضَاءِ مِنَ اللَّهِ وَ قَدَرَ بَعْدَ كَلَامِ طَوِيلٍ هَذَا مُخْتَارٌ وَيَحْكَ لَعْلَكَ ظَنَنتَ قَضَاءً لَازِمًا وَ قَدَرًا حَاتِمًا لَوْ كَانَ ذَلِكَ كَذِيلَ بَطَلَ الثَّوَابُ وَ الْعِقَابُ وَ سَقَطَ الْوَعْدُ وَ الْوَيْدُ إِنَّ اللَّهَ سُبْحَانَهُ أَمَرَ عِبَادَهُ تَحْبِيرًا وَ نَهَاهُمْ تَحْذِيرًا وَ كَلَفَ يَسِيرًا وَ لَمْ يُكْلُفْ عَسِيرًا وَ أَعْطَى عَلَى الْقَيْلِ كَثِيرًا وَ لَمْ يُعْصِ مَغْلُوبًا وَ لَمْ يُطِعْ مُكْرِهًا وَ لَمْ يُرْسِلِ الْأَئْيَاءَ لَعِيًّا وَ لَمْ يُنْزِلِ الْكُتُبَ لِلْعِيَادِ عَبَّةً وَ لَا خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضَ وَ مَا بَيْنَهُمَا بَاطِلًا ذَلِكَ ظَنُّ الَّذِينَ كَفَرُوا فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مِنَ النَّارِ

و در جواب مرد شامی فرمود : (مرد شامی پرسید آیا رفتن ما به شام ، به قضا و قدر الهی است ؟ امام با کلمات طولانی پاسخ او را داد ، که برخی از آن را برگزیدیم).

وای بر او ! شاید قضاء لازم ، و قدر حتمی را گمان کرده ای ؟ اگر چنین بود ، پاداش و کیفر ، بشارت و تهدید الهی ، بیهوده بود ! خداوند سبحان ! بندگان خود را فرمان داد در حالی که اختیار دارند ، و نهی فرمود تا بترسند ، احکام آسانی را واجب کرد ، و چیز دشواری را تکلیف نفرمود ، و پاداش اعمال اندک را فراوان قرار داد با نافرمانی بندگان مغلوب نخواهد شد ، و با اکراه و اجبار اطاعت نمی شود ، و پیامبران را به شوخی نفرستاد ، و فرو فرستادن کتب آسمانی برای بندگان بیهوده نبود . و آسمان و زمین و آنچه را در میانشان است بی هدف نیافرید .

• حکمت : ۷۹

﴿ارزش حکمت و بی لیاقتی منافق﴾ (علمی ، معنوی)

وَ قَالَ [عَلَيْهِ السَّلَامُ] حُذِّرُ الْحِكْمَةَ أَتَى كَانَتْ فِيْنَ الْحِكْمَةَ تَكُونُ فِي صَدْرِ الْمُنَافِقِ فَتَنَجَّلُجُ فِي صَدْرِهِ حَتَّى تَخْرُجَ فَتَسْكُنَ إِلَى صَوَاحِبِهَا فِي صَدْرِ الْمُؤْمِنِ .

و درود خدا بر او ، فرمود : حکمت را هر کجا که باشد ، فراگیر ، گاهی حکمت در سینه منافق است بی تابی کند تا بیرون آمده و با همدمانش در سینه مؤمن آرام گیرد.

حکمت : ۸۰

﴿مؤمن و ارزش حکمت (علمی ، معنوی)﴾

وَقَالَ [عَلَيْهِ السَّلَامُ] الْحِكْمَةُ ضَالَّةُ الْمُؤْمِنِ فَخُذِ الْحِكْمَةَ وَلَا مِنْ أَهْلِ النَّفَاقِ .

و درود خدا بر او ، فرمود : حکمت ، گمشده مؤمن است ، حکمت را فراگیر هر چند از منافقان باشد.

حکمت : ۸۱

﴿میزان ارزش انسان ها (ارزش تخصص و تجربه) (اخلاقی،معنوی)﴾

وَقَالَ [عَلَيْهِ السَّلَامُ] قِيمَةُ كُلِّ امْرٍ مَا يُحْسِنُهُ
قال الرضی و هی الكلمة التي لا تصاب لها قيمة و لا توزن بها حکمة و لا تقرن إلیها کلمة .

و درود خدا بر او ، فرمود : ارزش هر کس به مقدار دانایی و تخصص اوست .
(این از کلماتی است که قیمتی برای آن تصور نمی شود ، و هیچ حکمتی هم سنگ آن نبوده و هیچ سخنی والا بی آن را ندارد)

حکمت : ۸۲

﴿ارزش های والای انسانی (اخلاقی)﴾

وَقَالَ [عَلَيْهِ السَّلَامُ] أَوْصِيكُمْ بِخَمْسٍ لَوْ ضَرَبْتُمْ إِلَيْهَا آبَاطَ الْأَبْلَلِ لَكَانَتْ لِذِكْرِ أَهْلًا لَا يَرْجُونَ أَحَدًا مِنْكُمْ إِلَّا رَبِّهِ وَ لَا يَخَافُنَّ إِلَّا ذِنْبَهُ وَ لَا يَسْتَحِينَ أَحَدًا مِنْكُمْ إِذَا سُئِلَ عَمَّا لَا يَعْلَمُ أَنْ يَقُولَ لَا أَعْلَمُ وَ لَا يَسْتَحِينَ أَحَدًا إِذَا لَمْ يَعْلَمِ الشَّيْءَ أَنْ يَتَعَلَّمَهُ وَ عَلَيْكُمْ بِالصَّبْرِ فَإِنَّ الصَّبْرَ مِنَ الْإِيمَانِ كَالرَّأْسِ مِنَ الْجَسَدِ وَ لَا خَيْرَ فِي جَسَدٍ لَا رَأْسَ مَعَهُ وَ لَا فِي إِيمَانٍ لَا صَبْرَ مَعَهُ .

و درود خدا بر او ، فرمود : شما را به پنج چیز سفارش می کنم که اگر برای آن ها شتران را پر شتاب برانید و رنج سفر را تحمل کنید سزاوار است : کسی از شما جز به پروردگار خود امیدوار نباشد ، و جز از گناه خود نرسد ، و اگر از یکی سوال کردند و نمی داند ، شرم نکند و بگویید نمی دانم ، و کسی در آموختن آنچه نمی داند شرم نکند و بر شما باد به شکیبایی که شکیبایی ، ایمان را چون سر است بر بدن و ایمان بدون شکیبایی چونان بدن بی سر ، ارزشی ندارد.

٨٣ حکمت :

روش برخورد با چاپلوسان (اخلاقی، تربیتی)

وَقَالَ [عَلِيهِ السَّلَامُ] لِرَجُلٍ أَفْرَطَ فِي النَّسَاءِ عَلَيْهِ وَكَانَ لَهُ مُتَهِمًا أَنَا دُونَ مَا تَقُولُ وَفَوْقَ مَا فِي نَفْسِكَ .

و درود خدا بر او ، : (به شخصی که در ستایش امام افراط کرد ، و آنچه در دل داشت نگفت).
فرمود : من کمتر از آنم که بر زبان آوردم ، و برتر از آنم که در دل داری.

٨٤ حکمت :

مردم پس از جنگها (سیاسی ، نظامی)

وَقَالَ [عَلِيهِ السَّلَامُ] بَقِيَّةُ السَّيْفِ أَبْقَى عَدَدًا وَأَكْثَرُ وَلَدًا .

و درود خدا بر او ، فرمود : با قیماندگان شمشیر و جنگ ، شماره شان با دوام تر ، و فرزندانشان بیشتر است .

٨٥ حکمت :

پرهیز از ادعاهای علمی (علمی اخلاقی)

وَقَالَ [عَلِيهِ السَّلَامُ] مَنْ تَرَكَ قَوْلَ لَا أَدْرِي أُصِيبَتْ مَقَاتِلُهِ .

و درود خدا بر او فرمود : کسی که از گفتن "نمی دانم" روی گردان است ، به هلاکت و نابودی می رسد.

٨٦ حکمت :

برتری تجربه پیران از قدرتمندی جوانان (اخلاقی، تجربی)

وَقَالَ [عَلِيهِ السَّلَامُ] رَأْيُ الشَّيْخِ أَحَبُّ إِلَيَّ مِنْ جَلَدِ الْغُلَامِ وَرُؤَى مِنْ مَسْهَدِ الْغُلَامِ .

و درود خدا بر او ، فرمود : اندیشه پیر در نزد من از تلاش جوان خوشایندتر است .
(و نقل شده که تجربه پیران از آمادگی رزمی جوانان برتر است .)

٨٧ حکمت :

ارزش استغفار (طلب بخشن از خدا) (اخلاقی، معنوی)

وَقَالَ [عَلِيهِ السَّلَامُ] عَجِبْتُ لِمَنْ يَقْنَطُ وَمَعَهُ الْاسْتِغْفَارُ .

و درود خدا بر او ، فرمود : در شکفتمن از کسی که می تواند استغفار کند و نا امید است.

حكمت : ۸۸

دو عامل ایمنی مسلمین (اخلاقی ، معنوی)

وَحَكَى عَنْهُ أَبُو جَعْفَرٍ مُحَمَّدُ بْنُ عَلَى الْبَاقِرِ [عَلِيهِ السَّلَامُ] أَنَّهُ قَالَ: كَانَ فِي الْأَرْضِ أَمَانًا مِنْ عَذَابِ اللَّهِ وَقَدْ رُفِعَ أَحَدُهُمَا فَدُونَكُمُ الْآخَرَ فَقَمَسُكُوا بِهِ أَمَّا الْأَمَانُ الَّذِي رُفِعَ فَهُوَ رَسُولُ اللَّهِ (ص) وَأَمَّا الْأَمَانُ الْبَاقِي فَالِاسْتِغْفَارُ قَالَ اللَّهُ تَعَالَى وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُعَذِّبُهُمْ وَأَنْتَ فِيهِمْ وَمَا كَانَ اللَّهُ مُعَذِّبُهُمْ وَهُمْ يَسْتَغْفِرُونَ .

و درود خدا بر او : (امام باقر [عَلِيهِ السَّلَامُ] از حضرت امیر المؤمنین [عَلِيهِ السَّلَامُ] نقل فرمود :)

دو چیز در زمین مایه امان از عذاب خدا بود : یکی از آن دو برداشته شد ، پس دیگری را دریابید و بدان چنگ زنید ، اما امانی که برداشته شد رسول خدا (ص) بود و امان باقیمانده ، استغفار کردن است که خدای بزرگ به رسول خدا فرمود : " خدا آنان را عذاب نمی کند در حالی که تو در میان آنانی ، و عذابشان نمی کند تا آن هنگام که استغفار می کنند ".

(این یک نمونه از بهترین استفاده ها و لطیف ترین استنباط ها از آیات قرآن است).

حكمت : ۸۹

راه اصلاح دنیا و آخرت (اخلاقی، تربیتی، اجتماعی)

وَقَالَ [عَلِيهِ السَّلَامُ] مَنْ أَصْلَحَ مَا بَيْنَهُ وَبَيْنَ اللَّهِ أَصْلَحَ اللَّهُ مَا بَيْنَ النَّاسِ وَمَنْ أَصْلَحَ أَمْرَ آخِرَتِهِ أَصْلَحَ اللَّهُ لَهُ أَمْرَ دُنْيَاهُ وَمَنْ كَانَ لَهُ مِنْ نَفْسِهِ وَاعِظُ كَانَ عَلَيْهِ مِنَ اللَّهِ حَافِظُ .

و درود خدا بر او ، فرمود : کسی که میان خود و خدا را اصلاح کند ، خداوند میان او و مردم را اصلاح خواهد کرد ، و کسی که امور آخرت را اصلاح کند ، خدا امور دنیا ای او را اصلاح خواهد کرد ، و کسی که از درون جان واعظی دارد ، خدا را بر او حافظی است .

حكمت : ۹۰

 شناخت عالم آگاه (علمی ، اعتقادی)

وَقَالَ [عليه السلام] الْفَقِيهُ كُلُّ الْفَقِيهِ مَنْ لَمْ يُقْنِطِ النَّاسَ مِنْ رَحْمَةِ اللَّهِ وَلَمْ يُؤْسِهِمْ مِنْ رَوْحِ اللَّهِ وَلَمْ يُؤْمِنُهُمْ مِنْ مَكْرِ اللَّهِ .

و درود خدا بر او ، فرمود : فقیه کامل کسی است که مردم را از آمرزش خدا مأیوس ، و از مهربانی او نومید نکند و از عذاب ناگهانی خدا ایمن نسازد.

• حکمت ۹۱ :

 راه درمان روان (روانکاری ، روانشناسی بالینی) (علمی، اخلاقی)

وَقَالَ [عليه السلام] إِنَّ هَذِهِ الْقُلُوبَ تَمَلُّ كَمَا تَمَلُّ الْأَبْدَانُ فَابْتَغُوا لَهَا طَرَائِفَ الْحِكْمَ .

و درود خدا بر او ، فرمود : همانا این دل ها همانند بدن ها افسرده می شوند ، پس برای شادابی دل ها ، سخنان زیبای حکمت آمیز را بجویید.

• حکمت ۹۲ :

 والاترین دانش (علمی ، تربیتی)

وَقَالَ [عليه السلام] أَوْضَعُ الْعِلْمِ مَا وُقِفَ عَلَى الْلِسَانِ وَأَرْفَعُهُ مَا ظَهَرَ فِي الْجَوَارِحِ وَالْأَرْكَانِ .

و درود خدا بر او ، فرمود : بی ارزش ترین دانش ، دانشی است که بر سر زبان است ، و برترین علم ، علمی است که در اعضا و جوارح آشکار است.

• حکمت ۹۳ :

 فلسفه آزمایشها (اخلاقی ، اجتماعی)

وَقَالَ [عليه السلام] لَا يَقُولَنَّ أَحَدُكُمُ اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْفِتْنَةِ لَاَنَّهُ لَيْسَ أَحَدُ إِلَّا وَهُوَ مُشْتَمِلٌ عَلَى فِتْنَةٍ وَلَكِنْ مَنِ اسْتَعَاذَ فَلَيَسْتَعِدْ مِنْ مُضِلَّاتِ الْفِتْنَ فَإِنَّ اللَّهَ سُبْحَانَهُ يَقُولُ وَأَعْلَمُوا أَنَّمَا أَمْوَالُكُمْ وَأَوْلَادُكُمْ فِتْنَةٌ وَمَعْنَى ذَلِكَ أَنَّهُ يَخْتَبِرُهُمْ بِالْأَمْوَالِ وَالْأُوْلَادِ لِيَبَيَّنَ السَّاخِطَ لِرِزْقِهِ وَالرَّاضِي بِقِسْمِهِ وَإِنْ كَانَ سُبْحَانَهُ أَعْلَمُ بِهِمْ مِنْ أَنفُسِهِمْ وَلَكِنْ لِتَظْهَرَ الْأَفْعَالُ الَّتِي بِهَا يُسْتَحِقُ التَّوَابُ وَالْعِقَابُ لِأَنَّ بَعْضَهُمْ يُحِبُّ الدُّكُورَ وَيَكْرَهُ الْإِنَاثَ وَبَعْضَهُمْ يُحِبُّ تَشْمِيرَ الْمَالِ وَيَكْرَهُ اتْلَامَ الْحَالِ .

قال الرضی و هذا من غریب ما سمع منه في التفسیر .

و درود خدا بر او ، فرمود : فردی از شما نگوید که خدایا از فتنه به تو پناه می برم ، زیرا کسی نیست که در فتنه ای نباشد ، لکن آن که می خواهد به خدا پناه ببرد ، از آزمایش های گمراه کننده پناه ببرد ؛ همانا خدای سبحان می فرماید :

" بدانید که اموال و فرزندان شما فتنه شمایند "

معنی این آیه این است که خدا انسان ها را با اموال و فرزندانشان می آزماید ، تا آن کس که از روزی خود نا خشنود و آن که خرسند است ، شناخته شوند ، گرچه خداوند به احوالاتشان از خودشان آگاه تر است ، تا کرداری که استحقاق پاداش یا کیفر دارد آشکار نماید چه آن که بعضی مردم فرزند پسر را دوست دارند و فرزند دختر را نمی پسندند و بعضی دیگر فراوانی اموال را دوست دارند و از کاهش سرمایه نگرانند.

• حکمت ۹۴

✿ شناخت نیکی ها و خوبیها (اخلاقی، تربیتی)

وَ قَالَ [عَلِيهِ السَّلَامُ] : وَ سُئِلَ عَنِ الْخَيْرِ مَا هُوَ فَقَالَ لَيْسَ الْخَيْرُ أَنْ يَكُثُرَ مَالُكَ وَ وَلَدُكَ وَ لَكِنَّ الْخَيْرَ أَنْ يَكُثُرَ عِلْمُكَ وَ أَنْ يَعْظُمَ حِلْمُكَ وَ أَنْ تُبَاهِي النَّاسَ بِعِيَادَةِ رَبِّكَ فَإِنْ أَحْسَنْتَ حَمِدْتَ اللَّهَ وَ إِنْ أَسَأْتَ اسْتَغْفَرْتَ اللَّهَ وَ لَا خَيْرَ فِي الدُّنْيَا إِلَّا لِرَجُلٍ أَذْنَبَ ذُنُوبًا فَهُوَ يَنْدَارُ كُلَّهَا بِالْتَّوْبَةِ وَ رَجُلٌ يُسَارِعُ فِي الْخَيْرَاتِ .

و درود خدا بر او : (از امام پرسیدند " خیر " چیست ؟ فرمود : خوبی آن نیست که مال و فرزندت بسیار شود ، بلکه خیر آن است که دانش تو فراوان و بردباری تو بزرگ و گران مقدار باشد و در پرستش پروردگار در میان مردم سرفراز باشی ، پس اگر کار نیکی انجام دهی شکر خدا به جای آوری ، و اگر بد کردی از خدا آمرزش خواهی . در دنیا جز برای دو کس خیر نیست : یکی گناهکاری که با توبه جبران کند ، و دیگر نیکوکاری که در کارهای نیکو شتاب ورزد .

• حکمت ۹۵

✿ تقوی و ارزش اعمال (اخلاقی)

وَ قَالَ [عَلِيهِ السَّلَامُ] لَا يَقِلُّ عَمَلٌ مَعَ التَّقْوَىٰ وَ كَيْفَ يَقِلُّ مَا يُنَقَّبِلُ

و درود خدا بر او ، فرمود : هیچ کاری با تقوا اندک نیست ، و چگونه اندک است آنچه که پذیرفته شود ؟

• حکمت ۹۶

ارزش علم و بندگی (اخلاقی، علمی)

وَقَالَ [عليه السلام] إِنَّ أَوْلَى النَّاسِ بِالْأَيْمَانِ أَعْلَمُهُمْ بِمَا جَاءُوا بِهِ ثُمَّ تَلَى إِنَّ أَوْلَى النَّاسِ بِإِبْرَاهِيمَ لِلَّذِينَ اتَّبَعُوهُ وَهَذَا النَّبِيُّ وَالَّذِينَ آمَنُوا الْآيَةُ ثُمَّ قَالَ إِنَّ وَلَيَّ مُحَمَّدٍ مَنْ أَطَاعَ اللَّهَ وَإِنْ بَعْدَتْ لُحْمَتُهُ وَإِنَّ عَدُوَّ مُحَمَّدٍ مَنْ عَصَى اللَّهَ وَإِنْ قَرُبَتْ قَرَابَتُهُ.

و درود خدا بر او ، فرمود : نزدیک ترین مردم به پیامبران ، دانا ترین آنان است ، به آنچه که آورده اند . سپس این آیه را تلاوت فرمود : " همانا نزدیک ترین مردم به ابراهیم آنانند که پیرو او گردیدند ، و مؤمنانی که به این پیامبر خاتم پیوستند (سپس فرمود) : دوست محمد (ص) کسی است که خدا را اطاعت کند هر چند پیوند خویشاوندی او دور باشد ، و دشمن محمد (ص) کسی است که خدا را نافرمانی کند ، هر چند خویشاوند نزدیک او باشد .

• حکمت ۹۷

ارزش یقین (اخلاقی ، اعتقادی)

وَسَمِعَ [عليه السلام] رَجُلًا مِنَ الْحَرُورِيَّةِ يَتَهَجَّدُ وَيَقْرَأُ قَتَالَ نَوْمٍ عَلَى يَقِينٍ خَيْرٌ مِنْ صَلَاةٍ فِي شَكٍّ .

و درود خدا بر او : (صدای مردی از حروراه را شنید که نماز شب می خواند و قرآن تلاوت می کرد) . فرمود : خوابیدن همراه با یقین ، برتر از نمازگزاردن با شک و تردید است .

• حکمت ۹۸

ضرورت عمل کردن به روایات (علمی ، اجتماعی ، تربیتی)

وَقَالَ [عليه السلام] اعْقِلُوا الْخَبَرَ إِذَا سَمِعْتُمُوهُ عَقْلَ رِعَايَةٍ لَا عَقْلَ رِوَايَةٍ فَإِنَّ رُوَاةَ الْعِلْمِ كَثِيرٌ وَرُعَاةَهُ قَلِيلٌ .

و درود خدا بر او ، فرمود : چون روایتی را شنیدید ، آن را بفهمید عمل کنید ، نه فقط بشنوید و نقل کنید ، زیرا راویان علم فراوان و عمل کنندگان آن اند کنند .

• حکمت ۹۹

تفسیر إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ (علمی، تفسیری، اعتقادی)

وَ سَمِعَ رَجُلًا يَقُولُ إِنَّا لِلَّهِ وَ إِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ فَقَالَ إِنَّ قَوْلَنَا إِنَّا لِلَّهِ إِقْرَارٌ عَلَى أَنفُسِنَا وَ قَوْلَنَا وَ إِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ إِقْرَارٌ عَلَى أَنفُسِنَا بِالْهُلْكَةِ .

و درود خدا بر او ، فرمود : (شنيد که شخصی گفت انا الله و انا اليه راجعون)
این سخن ما که می گویيم ، ما همه از آن خدایيم ، اقراری است به بندگی و اينکه می گویيم " بازگشت ما به سوي اوست " اعترافي است به نابودی خویش.

• حکمت ۱۰۰ :

روش مناجات کردن (معنوی)

وَ قَالَ [عَلَيْهِ السَّلَامُ] وَ مَدَحَهُ قَوْمٌ فِي وَجْهِهِ فَقَالَ اللَّهُمَّ إِنَّكَ أَعْلَمُ بِي مِنْ نَفْسِي وَ إِنَّا أَعْلَمُ بِنَفْسِنَا مِنْهُمْ اللَّهُمَّ اجْعَلْنَا خَيْرًا مِمَّا يَظْنُونَ وَ اغْفِرْ لَنَا مَا لَا يَعْلَمُونَ .

و درود خدا بر او ، فرمود : (آنگاه که گروهی او را ستایش کردند فرمود :)
بار خدایا تو مرا از خودم بهتر می شناسی ، و من خود را بیشتر از آنان می شناسم ، خدایا مرا از آنچه اینان می پندراند ، نیکوتر قرار ده ، و آنچه را نمی دانند بیامرز.

• حکمت ۱۰۱ :

روش بر طرف کردن نیازهای مردم(اخلاقی، اجتماعی)

وَ قَالَ [عَلَيْهِ السَّلَامُ] لَا يَسْتَقِيمُ قَضَاءُ الْحَوَائِجِ إِلَّا بِتَلَاثٍ بِاسْتِصْغَارِهَا لِتَعْطُمَ وَ بِاسْتِكْتَامِهَا لِتَظْهَرَ وَ بِتَعْجِيلِهَا لِتَهْنُوَ .

دروود خدا بر او ، فرمود : بر آوردن نیازهای مردم پایدار مگر به سه چیز ، کوچک شمردن آن تا خود بزرگ نماید ، پنهان داشتن آن تا خود آشکار شود ، و شتاب در بر آوردن آن ، تا گوارا باشد.

• حکمت ۱۰۲ :

آینده و مسخر ارزشها (سیاسی ، علمی ، تاریخی)

وَ قَالَ [عَلَيْهِ السَّلَامُ] يَأْتِي عَلَى النَّاسِ زَمَانٌ لَا يُقَرَّبُ فِيهِ إِلَّا الْمُاجِلُ وَ لَا يُظَرَّفُ فِيهِ إِلَّا الْفَاجِرُ وَ لَا يُضَعَّفُ فِيهِ إِلَّا الْمُنْصَفُ يَعْدُونَ الصَّدَقَةَ فِيهِ غُرْمًا وَ صِلَةَ الرَّحْمِ مَنَا وَ الْعِبَادَةَ اسْتِطَالَةً عَلَى النَّاسِ فَعِنْدَ ذَلِكَ يَكُونُ السُّلْطَانُ بِمَشْوَرَةِ النِّسَاءِ وَ إِمَارَةِ الصَّيْبَانِ وَ تَدْبِيرِ الْخِصْيَانِ .

و درود خدا بر او ، فرمود : روزگاری بر مردم خواهد آمد که محترم نشمارند جز سخن چین را ، و خوششان نیاید
جز از بدکار هرزه ، و ناتوان نگردد جز عادل.

در آن روزگار کمک به نیازمندان خسارت ، و پیوند با خویشاوندی منت گذاری ، و عبادت نوعی برتری طلبی بر
مردم محسوب می شود در آن روز حکومت با مشورت زنان ، و فرماندهی خردسالان و تدبیر خواجگان اداره می
گردد.

• حکمت ۱۰۳ :

﴿روش برخورد با دنیا (اخلاقی)﴾

وَرُبِّيَ عَلَيْهِ إِذَا رَخَّاقُ مَرْتُقُوقُ قَفِيلَ لَهُ فِي ذَلِكَ فَقَالَ
يَخْشَعَ لَهُ الْقَلْبُ وَ تَذَلِّلُ بِهِ النَّفْسُ وَ يَقْتَدِي بِهِ الْمُؤْمِنُونَ إِنَّ الدُّنْيَا وَ الْآخِرَةَ عَدُوَانِ مُتَفَاوِتَانِ وَ سَيِّلَانِ مُخْتَلِفَانِ فَمَنْ أَحَبَ الدُّنْيَا وَ
تَوَلَّهَا أَبْغَضَ الْآخِرَةَ وَ عَادَاهَا وَ هُمَا بِمِنْزَلَةِ الْمَسْرِقِ وَ الْمَغْرِبِ وَ مَاشٍ بَيْنَهُمَا كُلُّمَا قَرُبَ مِنْ وَاحِدٍ بَعْدَ مِنَ الْآخَرِ وَ هُمَا بَعْدُ ضَرَّاتَانِ .

و درود خدا بر او : (پیراهن وصله داری بر اندام امام بود شخصی پرسید چرا پیراهن وصله دار می پوشی ؟)
فرمود : دل با آن فروتن ، و نفس رام می شود و مؤمنان از آن سرمشق می گیرند.

دنیای (حرام) و آخرت ، دو دشمن متفاوت ، و دو راه جدای از یکدیگرند ، پس کسی که دنیا پرست باشد و به آن
عشق ورزد ، به آخرت کینه ورزد و با آن دشمنی خواهد کرد.

و آن دو همانند شرق و غرب و انسانی هستند که بین این دو راه می رود ، هرگاه به یکی نزدیک شود از دیگر دور
می گردد ، و آن دو همواره به یکدیگر زیان رسانند.

• حکمت ۱۰۴ :

﴿وصف زاهدان (اخلاقی ، تربیتی)﴾

وَعَنْ نَوْفِ الْبَكَالِيِّ قَالَ رَأَيْتُ أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ عَذَاتَ لَيْلَةً وَ قَدْ خَرَجَ مِنْ فِرَاسِهِ فَنَظَرَ فِي النُّجُومِ فَقَالَ لَيْ يَا نَوْفُ أَرَاقِدُ أَنْتَ أَمْ
رَامِقُ فَقُلْتُ بَلْ رَامِقُ فَقَالَ
يَا نَوْفُ طُوبَى لِلزَّاهِدِينَ فِي الدُّنْيَا الرَّاغِبِينَ فِي الْآخِرَةِ أُولَئِكَ قَوْمٌ اتَّحَذُوا الْأَرْضَ بِسَاطًا وَ تُرَابُهَا فِرَاشًا وَ مَاءَهَا طِيبًا وَ الْقُرْآنَ شِعَارًا وَ
الدُّعَاءَ دِثَارًا ثُمَّ قَرَضُوا الدُّنْيَا قَرْضًا عَلَى مِنْهاجِ الْمَسِيحِ .
۲- مکاسب الاسحار"

يَا نَوْفُ إِنَّ دَاؤَدَعَ قَامَ فِي مِثْلِ هَذِهِ السَّاعَةِ مِنَ اللَّيْلِ فَقَالَ إِنَّهَا لَسَاعَةٌ لَا يَدْعُو فِيهَا عَبْدٌ إِلَّا أَسْتُجِيبَ لَهُ إِلَّا أَنْ يَكُونَ عَشَّارًا أَوْ عَرِيفًا

أَوْ شُرُطِيَاً أَوْ صَاحِبَ عَرْطَبَةِ وَهِيَ الطُّبُورُ أَوْ صَاحِبَ كَوْبَةِ وَهِيَ الطَّبْلُ وَقَدْ قِيلَ أَيْضًا إِنَّ الْعَرْطَبَةَ الطَّبْلُ وَالْكَوْبَةَ الطُّبُورُ.

از نوف بکالی ، نقل شده که در یکی از شب ها ، امام علی [علیه السلام] را دیدم برای عبادت از بستر بر خاسته ، نگاهی به ستار گان افکند ، و به من فرمود : خوابی یا بیدار ؟ گفتمن بیدارم . فرمود :

ای نوف ! خوشابه حال آنان که از دنیای حرام چشم پوشیدند ، و دل به آخرت بستند ! آنان مردمی هستند که زمین را تخت ، خاک را بستر ، آب را عطر ، و قرآن را پوشش زیرین ، و دعا را لباس روئین خود قرار دادند ، و با روش عیسای مسیح با دنیا بر خورد کنند.

۲- ارزش سحر خیزی

ای نوف ! همانا داوود پیامبر (که درود خدا بر او باد) در چنین ساعتی از شب بر می خاست و می گفت : " این ساعتی است که دعای هر بنده ای به اجابت می رسد جز با جگیران ، جاسوسان ، شبگردان و نیروهای انتظامی حکومت ستمگر ، و نوازنده طببور و طبل " .

● حکمت ۱۰۵ :

﴿احترام گذاشتن به مرزاها و حدود احکام الهی (عبدی)

وَقَالَ [علیه السلام] إِنَّ اللَّهَ افْتَرَضَ عَلَيْكُمْ فَرَائِضَ فَلَا تُضِيغُوهَا وَ حَدَّ لَكُمْ حُدُودًا فَلَا تَعْتَدُوهَا وَ نَهَاكُمْ عَنْ أَشْيَاءَ فَلَا تَنْهِكُوهَا وَ سَكَتَ لَكُمْ عَنْ أَشْيَاءَ وَ لَمْ يَدْعُهَا نِسْيَانًا فَلَا تَتَكَلَّفُوهَا .

درود خدا بر او ، فرمود : همانا خدا واجباتی را بر شما لازم شمرده ، آن ها را تباہ نکنید و حدودی برای شما معین فرموده ، اما از آن ها تجاوز نکنید و از چیزهایی نهی فرمود ، حرکت آن را نگاه دارید و نسبت به چیزهایی سکوت فرمود نه از روی فراموشی . پس خود را درباره آنها به رنج و زحمت دچار نسازید.

● حکمت ۱۰۶ :

﴿راه آورد شوم دین گریزی(اخلاقی ، اعتقادی)

وَقَالَ [علیه السلام] لَا يَتُرُكُ النَّاسُ شَيْئًا مِنْ أَمْرِ دِينِهِمْ لِإِسْتِصْلَاحٍ دُنْيَاهُمْ إِلَّا فَتَحَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مَا هُوَ أَضَرُّ مِنْهُ .

درود خدا بر او ، فرمود : مردم برای اصلاح دنیا چیزی از دین را ترک نمی گویند ، جز آن که خدا آنان را به چیزی زیانبارتر از آن دچار خواهد ساخت .

١٠٧ حکمت :

علل سقوط عالمان بی عمل (اخلاقی ، علمی)

وَقَالَ [عَلِيهِ السَّلَامُ] رَبُّ الْعَالَمِينَ قَدْ قَتَلَهُ جَهَلُهُ وَعِلْمُهُ مَعَهُ لَا يَنْفَعُهُ .

دروド خدا بر او ، فرمود : چه بسا دانشمندی که جهلهش او را از پای در آرد و دانش او همراهش باشد اما سودی به حال او نداشته باشد.

١٠٨ حکمت :

شگفتی های روح آدمی (علمی)

وَقَالَ [عَلِيهِ السَّلَامُ] لَقَدْ عُقِّ بِنِيَاطِ هَذَا الْإِنْسَانِ بَضْعَةٌ هِيَ أَعْجَبُ مَا فِيهِ وَذِلِكَ أَنَّ لَهُ مَوَادًّا مِنَ الْحِكْمَةِ وَأَصْدَادًا مِنْ خِلَافِهَا فَإِنْ سَخَّرَ لَهُ الرِّجَاءُ أَذْلَلَهُ الطَّمَعُ وَإِنْ هَاجَ بِهِ الطَّمَعُ أَهْلَكَهُ الْحِرْصُ وَإِنْ مَلَكَهُ الْيَأسُ قَتَلَهُ الْأَسْفُ وَإِنْ عَرَضَ لَهُ الْغَضَبُ اسْتَدَدَ بِهِ الْغَيْظُ وَإِنْ أَسْعَدَهُ الرِّضَى تَسْبِيَ التَّحْفَظَ وَإِنْ غَالَهُ الْخَوْفُ شَغَلَهُ الْحَذَرُ وَإِنْ أَنْسَعَ لَهُ الْأَمْرُ اسْتَبَتْهُ الْغَرَّةُ وَإِنْ أَفَادَ مَالًا أَطْفَاهُ الْغَنَى وَإِنْ أَصَابَتْهُ مُصِيبَةٌ فَضَحَّاهُ الْجَزَعُ وَإِنْ عَصَّتْهُ الْفَاقَةُ شَغَلَهُ الْبَلَاءُ وَإِنْ جَهَدَهُ الْجُجُوعُ قَعَدَ بِهِ الْضَّعْفُ وَإِنْ أَفْرَطَ بِهِ الشَّيْعُ كَظَّتْهُ الْبِطْنَةُ فَكُلُّ تَقْصِيرٍ بِهِ مُضِرٌّ وَكُلُّ إِفْرَاطٍ لَهُ مُفْسِدٌ .

درود خدا بر او ، فرمود: به رگ های درونی انسان پاره گوشته آویخته که شگرف ترین اعضای درونی اوست ، و آن قلب است ، که چیزهایی از حکمت ، و چیزهایی متفاوت با آن ، در او وجود دارد. پس اگر در دل امیدی پدید آید ، طمع آن را خوار گرداند ، و اگر طمع بر آن هجوم آورد حرص آن را تباہ سازد ، و اگر نومیدی بر آن چیره شود ، تأسف خوردن آن را از پای در آورد ، اگر خشمناک شود کینه توژی آن فزونی یابد و آرام نگیرد ، اگر به خشنودی دست یابد ، خویشتن داری را از یاد برد ، و اگر ترس آن را فراگیرد پرهیز کردن آن را مشغول سازد.

و اگر به گشايشی برسد ، دچار غفلت زدگی شود ، و اگر مالی به دست آورد ، بی نیازی آن را به سرکشی کشاند ، و اگر مصیبت ناگواری به آن رسد ، بی صبری رسوايش کند ، و اگر به تهیدستی مبتلا گردد ، بلاها او را مشغول سازد ، و اگر گرسنگی بی تابش کند ، ناتوانی آن را از پای در آورد ، و اگر زیادی سیر شود ، سیری آن را زیان رساند ، پس هر گونه گندرهی برای آن زیانبار ، و هر گونه تندروی برای آن فساد آفرین است .

١٠٩ حکمت :

 ارزش والای اهل بیت پیامبر (ص) (اعتقادی، سیاسی)

وَقَالَ [عَلَيْهِ السَّلَامُ] تَحْنُنُ النُّمُرُقَةُ الْوَسْطَىٰ بِهَا يَلْحَقُ التَّالِيٰ وَإِلَيْهَا يَرْجِعُ الْغَالِيٰ .

دروド خدا بر او ، فرمود : ما تکیه گاه میانه ایم ، عقب ماندگان به ما می رستند ، و تندروان غلو کننده به سوی ما باز می گردند.

حكمت ۱۱۰ :

 شرائط تحقق اوامر الهی (سیاسی، اعتقادی)

وَقَالَ [عَلَيْهِ السَّلَامُ] لَا يُقْيِمُ أَمْرَ اللَّهِ سُبْحَانَهُ إِلَّا مَنْ لَا يُصَانِعُ وَلَا يُضَارِعُ وَلَا يَتَّبِعُ الْمَطَامِعَ .

دروド خدا بر او ، فرمود : فرمان خدا را برابر پا ندارد ، جز آن کس که در اجرای حق مدارا نکند . و سازشکار نباشد و پیرو فرمان طمع (آرزوها) نگردد.

حكمت ۱۱۱ :

 عشق تحمل ناشدنی امام علی [علیه السلام] (اعتقادی)

وَقَالَ [عَلَيْهِ السَّلَامُ] وَقَدْ تُوْفِيَ سَهْلُ بْنُ حُنَيْفٍ الْأَنْصَارِيُّ بِالْكُوفَةِ بَعْدَ مَرْجِعِهِ مَعَهُ مِنْ صَفَّيْنَ وَكَانَ أَحَبَّ النَّاسِ إِلَيْهِ لَوْ أَحَبَّتِي جَبَلٌ لَتَهَافَتَ مَعْنَى ذَلِكَ أَنَّ الْمَحْنَةَ تَغْلِظُ عَلَيْهِ فَتُسْرِعُ الْمَصَابِبَ إِلَيْهِ وَلَا يَفْعُلُ ذَلِكَ إِلَّا بِالْأَتْقِياءِ الْأَبْرَارِ وَالْمُصْطَفَيْنِ الْأَخْيَارِ وَهَذَا مَثْلُ قَوْلِهِ [عَلَيْهِ السَّلَامُ] .

دروド خدا بر او : (پس از بازگشت از جنگ صفين ، یکی از یاران دوست داشتنی امام ، سهل بن حنیف از دنیا رفت). فرمود : اگر کوهی مرا دوست بدارد ، در هم فرو می ریزد . (یعنی مصیبت ها به سرعت به سراغ او آید ، که این سرنوشت در انتظار پرهیز کاران و برگزیدگان خدادست ، همانند آن در حکمت ۱۱۲ آمده است).

حكمت ۱۱۲ :

 مشکلات شیعه بودن !! (اعتقادی ، سیاسی)

مَنْ أَحَبَّنَا أَهْلَ الْبَيْتِ فَلَيَسْتَعِدَ لِلْفَقْرِ جِلْبَابًا وَقَدْ يُؤْوِلُ ذَلِكَ عَلَى مَعْنَى آخر لیس هذا موضع ذکرہ .

دروود خدا بر او ، فرمود : هر کس ما اهل بیت پیامبر (ص) را دوست بدارد ، پس باید فقر را چونان لباس رویین پذیرد . (یعنی آماده انواع محرومیت ها باشد).

• حکمت ۱۱۳ :

﴿ارزش‌های والای اخلاقی (اخلاقی)﴾

وَقَالَ [عَلِيهِ السَّلَامُ] لَا مَالَ أَعْوَدُ مِنَ الْعَقْلِ وَلَا وَحْدَةً أَوْحَشُ مِنَ الْعَجْبِ وَلَا عَقْلَ كَالْتَدْبِيرِ وَلَا كَرَمَ كَالْتَقْوَى وَلَا قَرِينَ كَحْسُنِ الْخُلُقِ وَلَا مِيرَاثَ كَالْأَدَبِ وَلَا قَائِدَ كَالْتَقْفِيقِ وَلَا تِجَارَةً كَالْعَمَلِ الصَّالِحِ وَلَا رِيحَ كَالْوُقُوفِ عِنْدَ الشُّبُهَةِ وَلَا زُهْدَ كَالْزُهْدِ فِي الْحَرَامِ وَلَا عِلْمَ كَالْتَقْكِيرِ وَلَا عِبَادَةً كَادَاءً الْفَرَائِضِ وَلَا إِيمَانَ كَالْحَيَاءِ وَالصَّبْرِ وَلَا حَسْبَ كَالْتَوَاضِعِ وَلَا شَرَفَ كَالْعِلْمِ وَلَا عِزَّ كَالْحِلْمِ وَلَا مُظَاهَرَةً أَوْقَنَّ مِنَ الْمُشَائِرَةِ .

دروود خدا بر او ، فرمود : سرمایه ای از عقل سودمندتر نیست ، و هیچ تنها بی ترسناک تر از خودبینی ، و عقلی چون دوراندیشی ، و هیچ بزرگواری چون تقوی ، و همنشینی چون اخلاقی خوش ، و میراثی چون ادب ، و رهبری چون توفیق الهی ، و تجاری چون عمل صالح ، و سودی چون پاداش الهی ، و هیچ پارسایی چون پرهیز از شباهات ، و رُهْدی همچون بی اعتمایی به دنیای حرام ، و دانشی چون اندیشیدن ، و عبادتی چون انجام واجبات ، و ایمانی چون حیاء و صبر . و خویشاوندی چون فروتنی ، و شرافتی چون دانش ، و عزتی چون برداری ، و پشتیبانی مطمئن تر از مشورت کردن نیست.